

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ : Α2 Επανεξέτασης
Ταχ. Δ/νση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 2131604562
ΦΑΞ : 2131604567

Καλλιθέα, 21.07.2020

Αριθμός απόφασης: 1511

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει

β. του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)», όπως αναριθμήθηκε, τροποποιήθηκε και ισχύει

γ. της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017)

δ. Του άρθρου έκτου, παράγραφος 4, της από 30.03.2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (Α' 75) όπως κυρώθηκε με το ν. 4684/2020 (ΦΕΚ Α' 86), καθώς και της υπ' αριθμ. Α. 1122/2020 Απόφασης του Υφυπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 2088/31-05-2020).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β'/01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από **24.01.2020** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του του και ΑΦΜ, κατοίκου οδός, κατά της υπ. αριθμ./2019 Οριστικής Πράξης Επιβολής Προστίμου άρθρου 54 ν. 4174/2013, φορολογικού έτους 2019, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ, καθώς και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την ως άνω οριστική πράξη του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ, της οποίας ζητείται η ακύρωση, καθώς και τη σχετική έκθεση ελέγχου.

6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α2, όπως αυτό αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 24.01.2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του του και ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και

μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθ./2019 Οριστική Πράξη Επιβολής Προστίμου άρθρου 54 ν. 4174/2013, φορολογικού έτους 2019, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ, επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντα, ποσό προστίμου 1.000,00 €, λόγω μη ανταπόκρισης στις με αριθμό πρωτ./2019 και/2019 προσκλήσεις προσκόμισης βιβλίων και στοιχείων για τις χρήσεις 2003 και 2004, οι οποίες θυροκολλήθηκαν στη διεύθυνση κατοικίας του, οδός , εντός πέντε (5) εργάσιμων ημερών από την κοινοποίησή τους, κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 14 § 2 του Κ.Φ.Δ., οι οποία επισύρει πρόστιμο σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 54 § 1 περ. δ' και § 2 περ. δ' του ίδιου άρθρου ν. 4174/2013.

Το ως άνω πρόστιμο, προέκυψε μετά τον μερικό έλεγχο εφαρμογής των διατάξεων του Κ.Φ.Δ. που διενεργήθηκε από τη Δ.Ο.Υ. ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ, σύμφωνα με την αρ./2019 εντολή ελέγχου, συνεπεία του με αρ. πρωτ. εγγράφου της Διεύθυνσης Οικονομικής Αστυνομίας – Τμήμα Φορολογικής Αστυνόμευσης.

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση /τροποποίηση της παραπάνω Πράξης, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ, προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

“1.ήμουν ΕΙΚΟΝΙΚΟΣ ιδιοκτήτης της ατομικής επιχείρησης με την επωνυμία , και ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ιδιοκτήτης και οφειλέτης είναι ο πατέρας μου ΤΟΥ

2.αποκλειστικός υπαίτιος των φορολογικών παραβάσεων, είναι ο πατέρας μου του , πραγματικός ιδιοκτήτης της λειτουργούσας στο όνομά μου επιχείρησης..

3. ουδέποτε είχα εις χείρας μου το σύνολο των βιβλίων και στοιχείων της επιχείρησης της οποίας πραγματικός ιδιοκτήτης και διοικήσας ήταν ο πατέρας μου”.

Επειδή, οι διατάξεις του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170/26-07-2013), ορίζουν, ότι:

Άρθρο 14 – Πληροφορίες από τον φορολογούμενο.

“2. Κατόπιν εγγράφου αιτήματος της Φορολογικής Διοίκησης, αντίγραφα μέρους των βιβλίων και στοιχείων ή οποιουδήποτε συναφούς εγγράφου, πρέπει να παρέχονται στη Φορολογική Διοίκηση εντός πέντε (5) εργάσιμων ημερών από την κοινοποίηση του σχετικού αιτήματος, εκτός εάν ο φορολογούμενος προσκομίσει επαρκείς αποδείξεις για πιθανές δυσχέρειες κατά την προετοιμασία και παράδοση των πληροφοριών που του ζητήθηκαν, εφόσον οι δυσχέρειες αυτές οφείλονται σε πράξεις ή παραλείψεις της Δημόσιας Διοίκησης ή σε λόγους ανωτέρας βίας.”

Επειδή, σύμφωνα με το ως άνω έγγραφο της Οικονομικής Αστυνομίας, την 15.11.2018 περιήλθε στη Υπηρεσία τους, η υπ' αρ. παραγγελία του Πταισματοδικείου , σύμφωνα με την οποία ζητήθηκε να διενεργηθεί άμεσα φορολογικός έλεγχος στην ατομική επιχείρηση του προσφεύγοντα. Από τον έλεγχο αυτό, διαπιστώθηκε η μη υποβολή δήλωσης φορολογίας εισοδήματος για τις διαχειριστικές χρήσεις 2003 και 2004.

Επειδή, στη προκειμένη περίπτωση, ο προσφεύγων, δεν ανταποκρίθηκε στις με αρ. πρωτ./2019 και/2019 προσκλήσεις προσκόμισης βιβλίων και στοιχείων των διαχειριστικών χρήσεων 2003 και 2004, της αρμόδιας φορολογικής αρχής (Δ.Ο.Υ. ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ), εντός πέντε (5) εργάσιμων ημερών από την κοινοποίησή των.

Επειδή, ο προσφεύγων είχε την ιδιότητα του επιτηδευματία από 22.04.1997, και με την υποβληθείσα ενδικοφανή προσφυγή, ισχυρίζεται, ότι, *“ο ίδιος είναι εικονικός ιδιοκτήτης της ατομικής επιχείρησής του, και πραγματικός ιδιοκτήτης και διοικήσας την ατομική του επιχείρηση είναι ο πατέρας του ΤΟΥ*

Προς τούτο, κατέθεσε την υπ' αρ./2018 αμετάκλητη απόφαση του Β' Πενταμελούς Εφετείου, σύμφωνα με την οποία απήλλαξε τον {πατέρα του προσφεύγοντα} της κατηγορίας της απιστίας σε βαθμό κακουργήματος, επειδή έκρινε ότι η περιουσία της εις το όνομα του προσφεύγοντα λειτουργούσης επιχείρησης, ανήκε στον πατέρα του, περιλαμβανομένου του συνόλου των οικονομικών αγαθών, κινητών, ακινήτων, απαιτήσεων, δικαιωμάτων εμπραγμάτων και ενοχικών.

Επειδή, περαιτέρω ισχυρίζεται, ότι, “τη διαχείριση της ατομικής του επιχείρησης, που συστάθηκε στο όνομά του, πλην, όμως, με κεφάλαια αποκλειστικά και μόνον του πατρός του, είχε ευθύς εξ αρχής ο τελευταίος”.

Προς τούτο, είχε διορίσει τον πατέρα του, ειδικό πληρεξούσιο, αντιπρόσωπο και αντίκλητο σύμφωνα με το υπ' αρ./1999 Ειδικό Πληρεξούσιο της συμβολαιογράφου –, στον οποίο παρείχε τις ακόλουθες εντολές και πληρεξουσιότητες.

“1. να με εκπροσωπεί εις οιαδήποτε τράπεζα, να εισπράττει χρήματα στο όνομά μου, να προβαίνει σε αναλήψεις από οποιονδήποτε λογαριασμό μου,

2. να με εκπροσωπεί στο Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), να αιτείται και παραλαμβάνει ασφαλιστικές ενημερότητες,.....

3. να με εκπροσωπεί ενώπιον της Δ.Ο.Υ. Ελευσίνας για οποιαδήποτε υπόθεσή μου, να υποβάλλει δηλώσεις φόρου εισοδήματος αρχικές, διορθωτικές ή τροποποιητικές, να καταβάλει φόρους, να εισπράττει φόρους, αχρεωστήτως καταβληθέντας, να θεωρεί βιβλία και στοιχεία του ΚΒΣ, ως και να αιτείται και παραλαμβάνει αποδεικτικά φορολογικής ενημερότητας.

4. να υπογράφει συμβάσεις αφορώσες ιδιωτικά ή δημόσια έργα και να εισπράττει οποιοδήποτε ποσό εις αυτόν οφειλόμενο, υπογράφοντας κάθε απαιτούμενο έγγραφο και εξοφλητική απόδειξη.

5. να υπογράφει μισθωτήρια συμβόλαια, με οποιουδήποτε όρους και συμφωνίες εγκρίνει.

6. να με εκπροσωπεί στο Ταμείο Εμπόρων

7. να προβαίνει σε προσλήψεις και απολύσεις προσωπικού”.

Επειδή, το ανωτέρω Ειδικό Πληρεξούσιο, ανεκλήθη με την υπ' αρ./2012 Πράξη Ανάκλησης Πληρεξουσίου, της συμβολαιογράφου –

Επειδή, η υπ' αρ./2018 απόφαση του Β' Πενταμελούς Εφετείου, την οποία επικαλείται ο προσφεύγων, αφορά τον κατηγορούμενο πατέρα του του για την πράξη της απιστίας κατ' εξακολούθηση, με περιουσιακή ζημία, άνω των 30.000,00 € (202.220,71 ευρώ), την οποία προκάλεσε στον εγκαλούντα και δη προσφεύγοντα.

Συγκεκριμένα, με την ως άνω απόφαση, το Πενταμελές Εφετείο, “κήρυξε τον κατηγορούμενο αθώο (κατά πλειοψηφία), με περισσότερες πράξεις, που συνιστούν εξακολούθηση του ίδιου εγκλήματος και ειδικότερα ότι ενεργώντας με περισσότερες πράξεις, οι οποίες συνδέονται με ταυτότητα της προς εκτέλεσή τους αποφάσεως, εν γνώσει του ζημίωσε την περιουσία άλλου, της οποίας είχε βάσει δικαιοπραξίας τη διαχείριση, η δε περιουσιακή ζημιά που προκλήθηκε υπερβαίνει το ποσό των 30.000 ευρώ.προέβη εν γνώσει του στις ακόλουθες ζημιολογίες για την περιουσία της εν λόγω επιχείρησης πράξεις:

α) κατά το χρονικό διάστημα από 15-12-1999 έως 30-12-1999 συνετέλεσε στη δημιουργία οφειλών εις βάρος της ως άνω επιχείρησης του εγκαλούντος, λόγω εκδόσεως ακάλυπτων επιταγών....

β) κατά την 26-1-2004, συνετέλεσε στη δημιουργία οφειλών εις βάρος της αυτής ως άνω επιχείρησης, καθώς κατά παράβαση του Α.Ν. 690/1945, δεν κατέβαλε δεδουλευμένες αποδοχές

γ) κατά την 26-4-2004 συνετέλεσε στη δημιουργία οφειλών εις βάρος της επιχείρησης του εγκαλούντος , λόγω μη καταβολής των υποχρεώσεων της έναντι των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης για το έμμισθο προσωπικό

δ) κατά την 30-7-2003, συνετέλεσε στη δημιουργία οφειλών εις βάρος της αυτής ως άνω επιχείρησης, λόγω εκδόσεως ακάλυπτης επιταγής.....

ε) κατά την 9-3-2007 συνετέλεσε στη δημιουργία οφειλών εις βάρος της επιχείρησης του εγκαλούντος , λόγω μη καταβολής των υποχρεώσεων της επιχείρησης έναντι των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης για το έμμισθο προσωπικό *ΤΑΠΕΜ)

στ) κατά τον Ιανουάριο του 2006 συνετέλεσε στη δημιουργία οφειλών εις βάρος της επιχείρησης του εγκαλούντος , λόγω μη καταβολής των υποχρεώσεων της επιχείρησης έναντι των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης για το έμμισθο προσωπικό.....

Άπαντα δε τα ανωτέρω τέλεσε έως την 21-09-2012, οπότε του επιδόθηκε η με αριθμό/2012 συμβολαιογραφική πράξη ανάκλησης πληρεξουσίου, ζημιώνοντας εν γνώσει του την περιουσία της ατομικής επιχείρησης του εγκαλούντος με την επωνυμία «.....», της οποίας είχε κατά τα ανωτέρω τη διαχείριση, η δε συνολική περιουσιακή ζημία που προκλήθηκε ανέρχεται στο ποσό των 202.220,71 €, που υπερβαίνει το ποσό των 30.000 ευρώ.”

Επειδή, οι διατάξεις του Ν. 2717/1999 (ΦΕΚ Α' 97/17-05-1999), ορίζουν, ότι:

Άρθρο 5. Δέσμευση από αποφάσεις άλλων δικαστηρίων

“2. Τα δικαστήρια δεσμεύονται από τις αποφάσεις των πολιτικών δικαστηρίων, οι οποίες, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, ισχύουν έναντι όλων. Δεσμεύονται, επίσης, από τις αμετάκλητες καταδικαστικές αποφάσεις των ποινικών δικαστηρίων ως προς την ενοχή του δράστη, από τις αμετάκλητες αθωωτικές αποφάσεις, καθώς και από τα αμετάκλητα αποφαινόμενα να μην γίνει η κατηγορία βουλεύματα, εκτός εάν η απαλλαγή στηρίχθηκε στην έλλειψη αντικειμενικών ή υποκειμενικών στοιχείων που δεν αποτελούν προϋπόθεση της διοικητικής παράβασης”.

Επειδή, σύμφωνα με την υπ' αρ. 951/2018 Απόφαση του Β' Τμήματος του ΣτΕ (σκέψη 10):

“Επειδή, η νέα διάταξη του άρθρου 5 παρ. 2 εδ.β. 6' του ΚΔΔ, ερμηνευόμενη (στενά) υπό το πρίσμα όσων έγιναν δεκτά στην προηγούμενη σκέψη, έχει την έννοια ότι

(α) το διοικητικό δικαστήριο δεσμεύεται από αμετάκλητη, καταδικαστική ή αθωωτική, απόφαση ποινικού δικαστηρίου, μόνον αν η ποινική απόφαση αφορά στην ίδια παράβαση, ως ιστορικό γεγονός, με εκείνη που καταλογίσθηκε στον προσφεύγοντα με την ένδικη διοικητική πράξη, με την οποία του επιβλήθηκε διοικητική κύρωση, και

(β) η παραγόμενη δέσμευση αφορά στην «ενοχή» ή μη του προσφεύγοντος, ήτοι στο αξιόποινο ή μη της συμπεριφοράς του, και, συνακόλουθα, δεν καλύπτει την επιβολή δασμών και φόρων, που δεν έχουν το χαρακτήρα ποινής/κύρωσης για διοικητική παράβαση (ήτοι χαρακτήρα ανάλογο με το επαπειλούμενο στην ποινική δίκη μέτρο, ώστε να υπάρχει αναλογία μεταξύ της ποινικής διαδικασίας και της διοικητικής διαδικασίας και δίκης, ικανής να δικαιολογήσει τη δέσμευση), δεδομένου, άλλωστε, ότι

(i) η αντίθετη ερμηνευτική εκδοχή, θα κατέληγε στο (άτοπο και) ασύμβατο με το άρθρο 94 παρ. 1 του Συντάγματος αποτέλεσμα να αποφαίνεται εν τέλει ο ποινικός δικαστής, αντί για τον διοικητικό δικαστή που είναι ο “φυσικός” δικαστής των φορολογικών υποθέσεων, για τη νόμιμη ύπαρξη της φορολογικής υποχρέωσης, που αποτελεί το αντικείμενο της διοικητικής δίκης, και

(ii) η γένεση των προβλεπόμενων στο νόμο φορολογικών υποχρεώσεων των διοικουμένων (η οποία διαπιστώνεται, στη συνέχεια, από τη Διοίκηση: βλ. ΣτΕ 2021/2010) δεν προϋποθέτει υπαιτιότητα και, γενικότερα, παραβατική συμπεριφορά τους, αλλά στηρίζεται στην εξ αντικειμένου ύπαρξη της οριζόμενης στο νόμο φορολογητέας ύλης/πράξης. (Σχετ. ΣτΕ 175/2018)”

Επειδή, ο προσφεύγων, ασκών ατομική επιχείρηση από 22.04.1997 με αντικείμενο εργασιών την ανέγερση προκατασκευασμένων χαλύβδινων στοιχείων για κατασκευές άλλες από κτίρια, με το υπ'αρ./1999 Ειδικό Πληρεξούσιο προς τον πατέρα του , παρείχε μεταξύ άλλων την εντολή και πληρεξουσιότητα “να υποβάλλει δηλώσεις φόρου εισοδήματος αρχικές, διορθωτικές ή τροποποιητικές, , να θεωρεί βιβλία και στοιχεία του ΚΒΣ....”.

Επειδή, ο προσφεύγων ήταν υπόχρεος για την προσκόμιση των βιβλίων και στοιχείων των διαχειριστικών χρήσεων 2003 και 2004, σύμφωνα με τις ως άνω διατάξεις.

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 5 παρ. 2 εδ. β' ΚΔΔ, όπως ισχύει, στενά ερμηνευόμενο, το διοικητικό δικαστήριο δεσμεύεται από αμετάκλητη καταδικαστική ή αθωωτική απόφαση ποινικού δικαστηρίου, μόνον αν η ποινική απόφαση αφορά στην ίδια παράβαση, ως ιστορικό γεγονός, με την καταλογισθείσα στον προσφεύγοντα με την ένδικη διοικητική πράξη, βάσει της οποίας του επιβλήθηκε διοικητική κύρωση και η παραγόμενη δέσμευση αφορά την «ενοχή» ή μη του προσφεύγοντος, δηλαδή στο αξιόποινο ή μη της συμπεριφοράς του και, συνακόλουθα, δεν καλύπτει την επιβολή δασμών και φόρων που δεν έχουν τον χαρακτήρα ποινής/κύρωσης για διοικητική παράβαση (ήτοι χαρακτήρα ανάλογο με το επαπειλούμενο στην ποινική δίκη μέτρο, ώστε να υπάρχει αναλογία μεταξύ της ποινικής διαδικασίας και διοικητικής διαδικασίας και δίκης, ικανής να δικαιολογήσει την δέσμευση).

Εξάλλου η γένεση των προβλεπόμενων στο νόμο φορολογικών υποχρεώσεων των διοικουμένων (η οποία διαπιστώνεται, στη συνέχεια, από τη Διοίκηση: βλ. ΣτΕ 2021/2010) δεν προϋποθέτει υπαιτιότητα και, γενικότερα, παραβατική συμπεριφορά τους, αλλά στηρίζεται στην εξ αντικειμένου ύπαρξη της οριζόμενης στο νόμο φορολογητέας ύλης/πράξης.

Επίσης, ενόψει και της διαφοράς των κανόνων απόδειξης και της αποδεικτικής διαδικασίας μεταξύ της διοικητικής και της ποινικής δίκης ο διοικητικός δικαστής, εκτιμώντας διαφορετικά από τον ποινικό δικαστή τα πραγματικά περιστατικά της ενώπιόν του υπόθεσης, που δεν έχει «ποινική» φύση, κατά την ΕΣΔΑ, ως αφορώσα στην επιβολή φόρου, δεν παραβιάζει τις επιταγές που απορρέουν από το άρθρο 6 παρ. 2 ΕΣΔΑ.

Επειδή, η επικαλούμενη/2018 απόφαση του Β' Πενταμελούς Εφετείου, αφορά τον πατέρα του προσφεύγοντα και όχι τον ίδιο, δεν αφορά την ίδια παράβαση {ζημία στην περιουσία της ατομικής επιχείρησης του προσφεύγοντα, λόγω έκδοσης ακάλυπτων επιταγών, μη καταβολής δεδουλευμένων αποδοχών, μη καταβολής υποχρεώσεων έναντι οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης}, με την κρινόμενη {μη προσκόμιση βιβλίων και στοιχείων διαχειριστικών χρήσεων 2003-2004}, ως ανωτέρω εκτέθηκε, δεν δύναται να ληφθεί υπόψη για την υπό κρίση περίπτωση.

Επειδή, οι διατάξεις του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170/26-07-2013), ορίζουν, ότι:

Άρθρο 54. Διαδικαστικές παραβάσεις

“1. Για καθεμία από τις παρακάτω παραβάσεις επιβάλλεται πρόστιμο στον φορολογούμενο ή οποιοδήποτε πρόσωπο, εφόσον υπέχει αντίστοιχη υποχρέωση από τον Κώδικα ή τη φορολογική νομοθεσία που αναφέρεται στο πεδίο εφαρμογής του:

δ) δεν ανταποκριθεί σε αίτημα της Φορολογικής Διοίκησης για παροχή πληροφοριών ή στοιχείων,

2. Τα πρόστιμα για τις παραβάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 καθορίζονται ως εξής: δ) πεντακόσια (500) ευρώ, για κάθε παράβαση των περιπτώσεων β', γ', δ' και στ' της παραγράφου 1, σε περίπτωση που ο φορολογούμενος είναι υπόχρεος τήρησης βιβλίων και στοιχείων με βάση πλήρη λογιστικά πρότυπα.”

Επειδή, σύμφωνα με την ΠΟΛ.1252/20.11.2015 με Θέμα: Παροχή διευκρινίσεων για την εφαρμογή των διατάξεων του Δέκατου Κεφαλαίου του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4174/2013, άρθρα 53-62)

“2. Διαδικαστικές παραβάσεις (άρθρο 54)

γ) Μη ανταπόκριση σε αίτημα της Φορολογικής Διοίκησης για παροχή πληροφοριών ή στοιχείων (παρ. 1 περ. δ')

Για παραβάσεις μη ανταπόκρισης φορολογουμένων σε αίτημα της Φορολογικής Διοίκησης για παροχή πληροφοριών ή στοιχείων, επιβάλλεται πρόστιμο εκατό (100) ευρώ σε μη υπόχρεο τήρησης βιβλίων, διακοσίων πενήντα (250) ευρώ σε υπόχρεο τήρησης βιβλίων και στοιχείων με βάση απλοποιημένα λογιστικά πρότυπα και πεντακοσίων (500) ευρώ σε υπόχρεο τήρησης βιβλίων και στοιχείων με βάση πλήρη λογιστικά πρότυπα (περ. δ' της παρ. 1 σε συνδυασμό με τις περ. β', γ' δ' της παρ. 2 του άρθ. 54). Σε περίπτωση μη ανταπόκρισης του φορολογούμενου στο αίτημα για παροχή πληροφοριών ή στοιχείων, η παράβαση ανάγεται στο χρόνο που έλαβε αποδεδειγμένα χώρα το γεγονός της μη ανταπόκρισης και τα πρόστιμα επιβάλλονται κατά το χρόνο παρέλευσης της προθεσμίας, που τίθεται από την Φορολογική Διοίκηση με το σχετικό αίτημα / πρόσκληση, που κοινοποιήθηκε στο φορολογούμενο”.

Επειδή, το ως άνω πρόστιμο επιβλήθηκε για μη προσκόμιση των βιβλίων και στοιχείων των διαχειριστικών χρήσεων 2003 και 2004, πλην όμως για τη διαχειριστική χρήση 2003, ο προσφεύγων δεν ήταν υπόχρεος για τη προσκόμιση αυτών, λόγω παραγραφής, ως η σχετική υπ' αρ./2020 απόφαση της ΔΕΔ.

Επειδή, οι δύο προσκλήσεις, αφορούν ακριβώς το ίδιο αντικείμενο, ήτοι προσκόμιση βιβλίων και στοιχείων των διαχειριστικών χρήσεων 2003 και 2004, δεν δύναται να επιβληθεί για την ίδια παράβαση πρόστιμο, δύο (2) φορές.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την μερική αποδοχή της με αριθ. πρωτ./24.01.2020 ενδικοφανούς προσφυγής του του και ΑΦΜ, και την τροποποίηση της κάτωθι πράξης:

Της υπ' αρ./2019 Οριστικής Πράξης Επιβολής Προστίμου άρθρου 54 ν. 4174/2013, φορολογικού έτους 2019, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση :

Η φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου με βάση την παρούσα απόφαση διαμορφώνεται ως εξής :

ΠΡΟΣΤΙΜΟ: 500,00 €

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία στην υπόχρεο εταιρεία.

Ακριβές Αντίγραφο

**Ο/Η Υπάλληλος του Αυτοτελούς
Τμήματος Διοικητικής Υποστήριξης**

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ ΤΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.